

Sygn. akt VII U 341/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2016r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2016r. w Warszawie

sprawy Marcjusza Postek

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 14 stycznia 2015r., znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjmuje podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne:

- za rok 1978 w wysokości 62.670 zł (sześćdziesiąt dwa tysiące złotych sześćset siedemdziesiąt złotych);
- za rok 1979 w wysokości 79.605 zł (siedemdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset pięć złotych);
- za rok 1980 w wysokości 48.868 zł (czterdzieści osiem tysięcy osiemset sześćdziesiąt osiem złotych);
- za rok 1981 w wysokości 91.800 zł (dziewięćdziesiąt jeden tysięcy osiemset złotych);
- za rok 1982 w wysokości 99.215 zł (dziewięćdziesiąt dziewięć tysięcy dwieście piętnaście złotych);
- za rok 1983 w wysokości 112.440 zł (sto dwanaście tysięcy czterysta czterdzieści złotych);
- za rok 1984 w wysokości 125.830 zł (sto dwadzieścia pięć tysięcy osiemset trzydzieści złotych);
- za rok 1985 w wysokości 551.523 zł (pięćset pięćdziesiąt jeden tysięcy pięćset dwadzieścia trzy złote);
- za rok 1986 w wysokości 621.640 zł (sześćset dwadzieścia jeden tysięcy sześćset czterdzieści złotych);
- za rok 1987 w wysokości 197.362 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem tysięcy trzysta sześćdziesiąt dwa złote);

2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

M. P. w dniu 9 lutego 2015r. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

II Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 14 stycznia 2015r., znak: (...), ustalającej wysokość kapitału początkowego.

Ubezpieczony wniósł o ponowne przeliczenie zarobków z lat 1980-1984. Wskazał, że zgłasza zastrzeżenia co do wyliczeń Zakładu, a dotyczą one dodatków stażowych, dodatków węglowych i innych. W jego ocenie, jeśli dodatek funkcyjny w sierpniu 1980 roku wynosił 1.400 zł, to tyle samo również we wrześniu, październiku, listopadzie i grudniu. Ponadto, przyznane w latach 80-tych dodatki stażowe i deputaty węglowe były wypłacane w sposób ciągły (odwołanie z dnia 9 lutego 2015r., k. 2 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie z dnia 3 marca 2015r. organ rentowy wskazał, że na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, decyzją z dnia 14 stycznia 2015r. ustalono ubezpieczonemu ponownie kapitał początkowy przyjmując do jego wyliczenia okresy składkowe w wymiarze 23 lat, 9 miesięcy i 18 dni, tj. 285 miesięcy, oraz okres nieskładkowy w wymiarze 2 lat, 11 miesięcy i 29 dni, tj. 35 miesięcy. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. od dnia 1 stycznia 1978r. do dnia 31 grudnia 1987r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 137,44%, zaś wartość kapitału początkowego ustalonego na dzień 1 stycznia 1999r. wyniosła 165.438,13 zł.

Ustalając ponownie wartość kapitału początkowego, organ rentowy uwzględnił wynagrodzenie za okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od dnia 4 marca 1980r. do dnia 31 stycznia 1985r. przyjmując do podstawy jego wymiaru dochody wykazane na listach płac z Archiwum za lata 1980, 1984 w okresie od października do grudnia oraz w styczniu 1985r. Wykazane na kartach wynagrodzeń składniki w postaci węgla, dodatków funkcyjnych i premii kwartalnych za wskazane lata zostały uwzględnione do podstawy wymiaru kapitału początkowego. Ustalając podstawę wymiaru kapitału początkowego za rok 1981, 1982, 1983 i 1984 (za miesiące od stycznia do września) przyjęto wynagrodzenie zgodne z adnotacją zamieszczoną na przedłożonych angażach, gdzie wskazano jedynie osiągnięte przez ubezpieczonego uposażenie zasadnicze oraz dodatek funkcyjny. Nie odnotowano tam natomiast informacji o wysokości wypłaconych premii, dodatków stażowych oraz deputatów węglowych (odpowiedź na odwołanie z dnia 3 marca 2015r., k. 3-4 a. s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. P., ur. w dniu (...), był zatrudniony:

- od dnia 1 września 1971r. do dnia 28 lutego 1975r. w Okręgowej Stacji Chemiczno – Rolniczej z siedzibą w W. na stanowisku magazyniera w pełnym wymiarze czasu pracy (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 13 września 2004r., k. 7 – 8 akt kapitałowych);

- od dnia 1 marca 1975r. do dnia 30 kwietnia 1976r. w (...) Instytucie (...) w W. w charakterze starszego technika w pełnym wymiarze czasu pracy (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 8 września 2004r., k. 9 – 10 akt kapitałowych);

- od dnia 16 maja 1976r. do dnia 15 października 1979r. w (...) Akademii (...) w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku specjalisty chemika (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 8 lipca 2004r., k. 11 – 12 akt kapitałowych);

- od dnia 22 października 1979r. do dnia 5 stycznia 1980r. w Wytwórni (...) z (...) prowadzonej przez B. S. w M. w pełnym wymiarze czasu pracy, przy obsłudze urządzeń do metalizacji próżniowej. Podstawa wymiaru składek w tym czasie wyniosła: za rok 1979 – 25.500 zł i za rok 1980 - 267 zł (potwierdzenie ubezpieczenia z dnia 24 stycznia 2008r.,

67 akt kapitałowych, umowa o pracę z dnia 22 października 1979r., k. 13 akt kapitałowych, świadectwo pracy z dnia 5 stycznia 1980r., k. 15 – 16 akt kapitałowych, opinia z dnia 29 lutego 1980r., k. 17 akt kapitałowych);

- od dnia 4 marca 1980r. do dnia 31 stycznia 1985r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. na stanowiskach: specjalista ds. produkcji, kierownik Zakładu (...) oraz kierownik Oddziału Skupu(...) (świadectwo pracy z dnia 31 stycznia 1985r., k. 21 – 22 akt kapitałowych, umowa o pracę z dnia 4 marca 1980r., k. 23 – 24 akt kapitałowych);

- od dnia 11 lutego 1985r. do dnia 16 lutego 1990r. w (...) S.A. w W. na stanowisku kierownika Wydziału (...) w pełnym wymiarze czasu pracy (zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 9 lipca 2004r., k. 49 – 50 akt kapitałowych).

Od dnia 10 kwietnia 1992r. do dnia 31 grudnia 1998r. M. P. był zgłoszony do ubezpieczeń społecznych w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą i opłacał składki. Podstawa wymiaru składek z tego tytułu wynosiła: za rok 1992 – 13.277.800 zł, za rok 1993 – 25.879.200 zł, za rok 1994 – 34.468.200 zł, za rok 1995 – 4.637,20 zł, za rok 1996 – 5.967,52 zł, za rok 1997 – 7.181,68 zł oraz za rok 1998 – 8.540,62 zł (potwierdzenie ubezpieczenia z dnia 1 grudnia 2008r., k. 81 akt kapitałowych).

Podejmując pracę w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W., ubezpieczony zgodnie z zawartą w dniu 4 marca 1980r. umową o pracę na okres próbny, został zatrudniony na stanowisku specjalisty kierującego samodzielnie całokształtem spraw produkcji i przetwórstwa tworzyw sztucznych w pełnym wymiarze czasu pracy. Otrzymał wówczas wynagrodzenie w 15 kategorii zaszeregowania – w wysokości 4.600 zł oraz premię według obowiązującego regulaminu (umowa o pracę z dnia 4 marca 1980r., k. 23-24 akt kapitałowych, zeznania M. P., k. 30 – 31 a.s.).

Z dniem 1 lipca 1980r. powierzono ubezpieczonemu stanowisko pełniące obowiązki kierownika Zakładu (...) w K.. Uposażenie zasadnicze ustalono według 16 kategorii zaszeregowania - w wysokości 5.000 zł miesięcznie. Przyznano mu również dodatek funkcyjny według 7 szczebla, tj. 1.200 zł miesięcznie oraz premię według zasad obowiązującego regulaminu premiowania (pismo z dnia 10 lipca 1980r., k. 33 akt kapitałowych). Od dnia 1 sierpnia 1980r. dodatek funkcyjny według 8 szczebla zaszeregowania został podwyższony do kwoty 1.400 zł miesięcznie (pismo z dnia 18 września 1980r., k. 35 akt kapitałowych, zeznania M. P., k. 30 – 31 a.s.).

Począwszy od 1 października 1980r. stawka płacy zasadniczej M. P. została podwyższona do kwoty 5.500 zł, odpowiadającej 16 kategorii zaszeregowania. Dodatek funkcyjny pozostał niezmienny i nadal wynosił 1.400 zł (pismo z dnia 1 października 1980r., k. 37 akt kapitałowych, zeznania M. P., k. 30 – 31 a.s.).

W roku 1980 M. P. był niezdolny do pracy: od dnia 23 kwietnia do dnia 29 kwietnia, od dnia 24 czerwca do dnia 30 czerwca, od dnia 20 października do dnia 18 listopada oraz od dnia 19 listopada do dnia 18 grudnia (kopia legitymacji ubezpieczeniowej, k. k. 35 – 37 a.s.).

W 1980r., z tytułu pracy w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. ubezpieczony otrzymał:

- płacę zasadniczą wynoszącą: 4.155 zł za marzec, 3.527 zł za kwiecień, 4.600 zł za maj, 3.527 zł za czerwiec, po 5.000 zł za lipiec, sierpień i wrzesień, 3.300 zł za październik i 2.200 zł za grudzień;

- „węgiel” w wysokości po 55 zł miesięcznie za okres od marca do grudnia;

- dodatek funkcyjny w wysokości: po 1.200 zł za lipiec i sierpień, 1.600 zł za wrzesień, 840 zł za październik i 560 zł za grudzień;

- premię kwartalną wynoszącą: 2.696 zł za sierpień i 1.500 zł za grudzień;

- zasiłek chorobowy za okres od 23 do 29 kwietnia oraz za okres od dnia 24 czerwca do dnia 30 czerwca w wysokości po 1.073 zł (karta wynagrodzeń za rok 1980, k. 27 akt kapitałowych).

Z dniem 1 marca 1981r. ubezpieczonemu powierzono stanowisko kierownika Zakładu (...) w K.. Wynagrodzenie zasadnicze ustalono według 17 kategorii zaszerogowania w wysokości 6.000 zł miesięcznie, a pozostałe warunki umowy o pracę pozostały bez zmian (pismo z dnia 26 lutego 1981r., k. 39 akt kapitałowych, zeznania M. P., k. 30 – 31 a.s.). Od dnia 1 lipca 1981r. stawka płacy zasadniczej została podwyższona do kwoty 6.500 zł, odpowiadającej 17 kategorii zaszerogowania (pismo z dnia 30 czerwca 1981r., k. 41 akt kapitałowych). Z kolei z dniem 1 sierpnia 1981r. podwyższony został dodatek funkcyjny do kwoty 1.600 zł miesięcznie, zaś pozostałe warunki umowy o pracę nie uległy zmianie (pismo z dnia 17 lipca 1981r., k. 43 akt kapitałowych, zeznania M. P., k. 30 – 31 a.s.).

W roku 1982 M. P. otrzymywał dodatek stażowy: od dnia 1 października 1982r. w wysokości 10%, a od dnia 18 listopada 1982r. w wysokości 11% wynagrodzenia zasadniczego (zestawienie przebiegu pracy zawodowej dla ustalenia uprawnień do dodatku stażowego, k. 5 akt kapitałowych, zeznania M. P., k. 30 – 31 a.s.).

Z dniem 1 stycznia 1983r. ubezpieczonemu zostało przyznane wynagrodzenie zasadnicze według 14 kategorii zaszerogowania w wysokości 7.000 zł. Pozostałe warunki umowy o pracę pozostały zaś bez zmian (pismo z dnia 12 stycznia 1983r., k. 45 akt kapitałowych). Z kolei od dnia 1 stycznia 1984r. wynagrodzenie zasadnicze M. P. ustalone według 14 kategorii zaszerogowania wynosiło 8.000 zł miesięcznie. Wraz z podwyżką płacy zasadniczej nie zmieniono jednak innych składników wynagrodzenia, pozostały one niezmiennione (pismo z dnia 26 kwietnia 1984r., k. 47 akt kapitałowych, zeznania M. P., k. 30 – 31 a.s.).

Ubezpieczony w 1984r. otrzymywał:

- płacę zasadniczą w wysokości po 8.000 zł miesięcznie od stycznia do września, 5.067 zł za październik, 8.000 zł za listopad oraz 6.667 zł za grudzień;
- „węgiel” w wysokości po 200 zł miesięcznie od października do grudnia;
- dodatek funkcyjny w wysokości po 1.600 zł miesięcznie za okres od stycznia do września, 1.013 zł za październik, 1.600 zł za listopad oraz 1.333 zł za grudzień;
- dodatek stażowy stanowiący 12% wynagrodzenia, tj. kwotę 960 zł miesięcznie od stycznia do grudnia;
- rekompensatę w wysokości po 1.210 zł za okres od października do grudnia (karta wynagrodzeń za 1984r., k. 29 akt kapitałowych).

W styczniu 1985r., tj. w ostatnim miesiącu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W., M. P. otrzymał:

- płacę zasadniczą w kwocie 8.000 zł;
- dodatek stażowy w kwocie 960 zł;
- „węgiel” w wysokości 200 zł;
- dodatek funkcyjny w wysokości 1.600 zł oraz
- ekwiwalent w kwocie 10.971 zł (karta wynagrodzeń za 1985r., k. 31 akt kapitałowych, zeznania M. P., k. 30 – 31 a.s.).

M. P. w dniu 13 kwietnia 2005r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniosek o ustalenie kapitału początkowego wraz z załącznikami (wniosek o ustalenie kapitału początkowego z dnia 13 kwietnia 2005r. z załącznikami, k. 1 - 54 akt kapitałowych).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. w decyzji z dnia 17 lutego 2009r., znak: (...), ustalił ubezpieczonemu kapitał początkowy, którego wysokość na dzień 1 stycznia 1999r. wyniosła 121.508,42 zł. Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, który wyliczono na 94,38%, przyjęto podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj. z lat 1980 – 1987, a także z roku 1992 i z roku 1993. W decyzji Zakład wskazał, że nie

uwzględnił okresu od 17 sierpnia 1976r. do 15 września 1976r., kiedy ubezpieczony przebywał na urlopie bezpłatnym oraz okresu od 1 maja 1990r. do 9 kwietnia 1992r., gdyż za ten czas nie została odprowadzona składka na ubezpieczenia społeczne (decyzja organu rentowego z dnia 17 lutego 2009r., k. 111 – 113 akt kapitałowych).

Kolejną decyzją z dnia 26 marca 2009r. wartość kapitału początkowego została ustalona na kwotę 128.645,77 zł (decyzja organu rentowego z dnia 26 marca 2009r., k. 127 -129 akt kapitałowych).

M. P. w dniu 20 listopada 2014r. złożył do organu rentowego wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego (wniosek z dnia 10 września 2013r., k. 145 akt kapitałowych).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wydał w dniu 14 stycznia 2015r. decyzję znak: (...). Wskazał w niej, że do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto: za rok 1978 – 62.670 zł, za rok 1979 – 79.605 zł, za rok 1980 – 48.868 zł, za rok 1981 – 91.800 zł, za rok 1982 – 97.200 zł, za rok 1983 – 103.200 zł, za rok 1984 – 117.190 zł, za rok 1985 – 551.523 zł, za rok 1986 – 621.640 zł oraz za rok 1987 – 197.362 zł. Wartość kapitału początkowego obliczona na dzień 1 stycznia 1999r. wyniosła 165.438,13 zł (decyzja organu rentowego z dnia 14 stycznia 2015r., k. 167 - 173 akt kapitałowych).

M. P. złożył odwołanie od decyzji z dnia 14 stycznia 2015r. (odwołanie z dnia 9 lutego 2015r., k. 2 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy oraz znajdujących się w aktach rentowych oraz częściowo w oparciu o zeznania ubezpieczonego.

Powołane przez Sąd dowody z dokumentów, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, ponieważ korespondowały ze sobą, a nadto strony nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Zeznania M. P. Sąd ocenił jako zasługujące na wiarę w tej części, w której to, co wskazał ubezpieczony zostało potwierdzone przez dowody z dokumentów. W pozostałym zakresie Sąd zeznań nie uwzględnił, ponieważ M. P. swe twierdzenia o wypłacie tych składników wynagrodzenia, których Zakład nie uwzględnił, oparł na przekonaniu, że jeśli te składniki były wypłacane w danym okresie, to musiały przysługiwać także w kolejnym. Również co do wysokości dodatku stażowego ubezpieczony nie opierał się na dokumentach i obowiązujących regulacjach, których nie znał, ale na własnym przekonaniu i subiektywnej analizie, która nie została uwzględniona.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. od decyzji z dnia 14 stycznia 2015r., znak: (...), podlegało uwzględnieniu w części, zaś w pozostałym zakresie było niezasadne.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013r. poz.1440 ze zm.), zwanej ustawą emerytalną, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Na podstawie art. 174 ust. 2 w/w ustawy przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Z kolei w myśl art. 174 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18 z tym, że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999r. Dyspozycja powołanego art. 174 ust. 3 odsyła

do treści art. 15, w myśl którego podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy ustalając kapitał początkowy M. P. uwzględnił wszystkie udokumentowane okresy, zarówno te, kiedy ubezpieczony postawał w stosunku pracy, jak i wówczas, gdy jego ubezpieczenie pozostawało w związku z działalnością gospodarczą – z wyjątkiem okresu urlopu bezpłatnego, ale tego M. P. nie kwestionował. Przedmiotem zgłoszonych w odwołaniu zarzutów było natomiast zaniżenie zarobków uzyskiwanych w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W. w latach 1980 – 1984. Organ rentowy przyjął wysokość wynagrodzeń widniejących w zachowanych kartach wynagrodzeń za 1980r. i 1984r., a za lata 1981 – 1983 wynagrodzenia w kwotach, jakie wynikają ze złożonych przez ubezpieczonego dokumentów. Za rok 1980, kiedy ubezpieczony do 5 stycznia 1980r. pracował u B. S. prowadzącej Wytwórnię (...) z (...) w M., a od 4 marca 1980r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) w W., organ rentowy przyjął kwotę 267 zł za pierwszy z w/w okresów i 48.601 zł za drugi z w/w okresów według karty wynagrodzeń, tj. łącznie 48.868 zł. Za rok 1981 uwzględnione przez Zakład zostały: płaca zasadnicza w wysokości po 5.500 zł za styczeń i luty, po 6.000 zł od marca do czerwca i po 6.500 zł za okres od lipca do grudnia; dodatek funkcyjny w wysokości po 1.400 zł od stycznia do lipca oraz po 1.600 zł od sierpnia do grudnia, tj. w sumie kwota 91.800 zł. Z kolei w roku 1982 organ rentowy uwzględnił: płacę zasadniczą w wysokości 6.500 zł od stycznia do grudnia i dodatek funkcyjny w wysokości 1.600 zł od stycznia do grudnia, czyli łącznie 97.200 zł. Za rok 1983 uwzględnione zostały: płaca zasadnicza w wysokości 7.000 zł od stycznia do grudnia oraz dodatek funkcyjny w wysokości 1.600 zł od stycznia do grudnia, a więc kwota 103.200 zł. Z kolei w roku 1984 Zakład przyjął za okres od stycznia do września po 8.000 zł płacy zasadniczej miesięcznie oraz po 1.600 zł dodatku funkcyjnego miesięcznie, a za okres od października do grudnia kwoty wypłacone ubezpieczonemu zgodnie z kartą wynagrodzeń, tj. łącznie 117.190 zł.

Ubezpieczony kwestionując wyliczenia Zakładu za w/w lata wskazywał na konieczność uwzględnienia dodatku stażowego, „węgla” i zasiłku chorobowego, które w pewnych okresach zostały pominięte.

Analizując w pierwszej kolejności rok 1980, należy wskazać, że ubezpieczony podnosił, że przy wyliczaniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, za w/w rok powinna być przyjęta podstawa wymiaru składek w wysokości 62.401 zł. Różnica między tą kwotą a przyjętą przez organ rentowy związana była z tym, że za miesiące październik, listopad i grudzień ubezpieczony przyjął pełne kwoty wynagrodzenia, czyli po 5.500 zł miesięcznie jako zasadnicze, po 55 zł miesięcznie oznaczone jako „węgiel” i po 1.400 zł miesięcznie jako dodatek funkcyjny. Powoływał się przy tym na potwierdzony w legitymacji ubezpieczeniowej okres niezdolności do pracy od dnia 20 października do 18 listopada oraz od 19 listopada do 18 grudnia oraz otrzymany za te okresy zasiłek chorobowy wynoszący 100%.

Sąd nie podzielił argumentacji ubezpieczonego i nie zaaprobował jego wyliczeń za rok 1980, opierając wyliczenia na wpisach w zachowanej karcie wynagrodzeń. Pomimo tego, iż z legitymacji ubezpieczeniowej wynika fakt korzystania ze zwolnień lekarskich w miesiącach październik, listopad i grudzień, to nie ma potwierdzenia wypłaty zasiłku chorobowego w wysokości sumarycznej przyjętej przez ubezpieczonego. Zdaniem Sądu można byłoby dokonać uzupełnienia tych kwot, gdyby pracodawca wpisał odpowiednie kwoty zasiłków tak, jak tego dokonał za miesiące kwiecień i czerwiec. Skoro w miesiącach październik, listopad i grudzień 1980r. tego nie uczynił, to w związku z tym powstała sytuacja niepewności co do tego, czy zasiłek chorobowy za te miesiące został wypłacony. Tymczasem do wyliczenia wskaźnika wysokości kapitału początkowego mogą być przyjęte tylko kwoty pewne, takie co do których nie ma wątpliwości, że zostały wypłacone. Z uwagi na to, iż w odniesieniu do roku 1980 wskazywana wątpliwość występuje – szczególnie wobec faktu, że zachowała się karta wynagrodzeń – to nie ma podstaw do korekty. Z tego względu podstawa wymiaru składek za wskazany rok pozostała taka jak przyjął Zakład Ubezpieczeń Społecznych, czyli w kwocie 48.868 zł.

Za rok 1981 karta wynagrodzeń nie zachowała się, a jedynie szczątkowe dokumenty wskazujące na wysokość wynagrodzenia i innych składników. Organ rentowy nie uwzględnił do roku 1981 „węgla”. Ubezpieczony dla wykazania

zasadności swego stanowiska powoływał się na okoliczność, że skoro „węgiel” przysługiwał mu w 1980r. oraz od października 1984r., co jest udokumentowane kartami wynagrodzeń, to pomiędzy w/w okresami również musiał otrzymywać to świadczenie. Sąd stanowiska ubezpieczonego nie podzielił. Na wstępie należy podkreślić, że jedynymi dokumentami potwierdzającymi wypłatę świadczenia określonego jako „węgiel” są wspomniane karty wynagrodzeń. Z angaży, które zachowały się w szcztątkowej postaci, nie wynika natomiast, aby ubezpieczony był uprawniony do takiego dodatku. Nie wspomina o nim umowa o pracę, świadectwo pracy ani żaden inny dokument zmieniający wysokość wynagrodzenia. W kartach wynagrodzeń dodatek ten oznaczony jest słowem „węgiel”. Sąd podczas prowadzonego postępowania nie ustalił jednak charakteru tego składnika wynagrodzenia. Ubezpieczony wskazywał, że „węgiel” należy traktować jako deputat węglowy, lecz nie wiadomo w jaki sposób był on wyliczany oraz, czy był przyznawany stale. Zwykle świadczenia takie, jak ekwiwalent pieniężny za węgiel wynikały z układów zbiorowych pracy. Sąd w rozpatrywanej sprawie nie dysponował jednak układem zbiorowym pracy, który obowiązywał w (...) Przedsiębiorstwie (...). Pomimo wielokrotnych wystąpień do przechowawcy dokumentacji pracowniczej, a nawet skazania na karę grzywny, przechowawca nie przekazał informacji o ew. zachowanych regulacjach wewnątrzzakładowych, w tym o układzie zbiorowym pracy. W związku z tym Sąd nie był w stanie stwierdzić, czym był „węgiel”, jakie były zasady i warunki jego przyznawania i czy było to świadczenie stałe poczynając od roku 1980, a kończąc na roku 1985. Z tego względu w okresie od stycznia 1981r. do września 1984r., gdzie nie ma stosownego potwierdzenia, że „węgiel” został wypłacony, Sąd przyjął jako prawidłowe stanowisko organu rentowego. W konsekwencji podstawa wymiaru składek za rok 1981 została przyjęta w takiej kwocie, jak w zaskarżonej decyzji, czyli 91.800 zł.

Kwestionując wynagrodzenia otrzymywane w roku 1982 roku, ubezpieczony wskazywał, że do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego powinien być uwzględniony dodatek stażowy za miesiące październik, listopad i grudzień. W zgromadzonym materiale dowodowym nie znajdują się regulacje wewnątrzzakładowe, takie jak regulamin wynagradzania czy układ zbiorowy pracy, tym niemniej zdaniem Sądu Okręgowego ubezpieczonemu przysługiwał dodatek stażowy. Należy to wnioskować ze świadectwa pracy z dnia 31 stycznia 1985r., w którym wskazane zostało, że przedsiębiorstwo, w którym zatrudniony był M. P., wypłaca nagrody jubileuszowe i dodatek za staż pracy. Świadczą o tym również zachowane karty wynagrodzeń, które wskazują ten element wynagrodzenia w poszczególnych miesiącach. Dokumentem istotnym w kwestii dodatku stażowego dla roku 1982 był też dokument w postaci zestawienia przebiegu pracy zawodowej dla ustalenia uprawnień do dodatku stażowego. Sąd doszedł do przekonania, że ten dokument, w którym podsumowano staż pracy ubezpieczonego, wskazuje, że od dnia 1 października 1982r. M. P. był uprawniony do 10% dodatku stażowego, a od dnia 18 listopada 1982r. do 11% dodatku. W ocenie Sądu Okręgowego wskazany dokument stanowi wiarygodne źródło dowodowe, a informacje, które zostały w sposób jednoznaczny w nim zawarte, stanowią o prawie ubezpieczonego do dodatku stażowego, który również w roku 1982 powinien być uwzględniony. Podobnie Sąd przyjął jeśli chodzi o rok 1983, w którym Zakład nie uwzględnił dodatku stażowego. Zdaniem Sądu dodatek stażowy wynika z dokumentów płacowych. Potwierdzają one, że był on elementem otrzymywanego przez ubezpieczonego wynagrodzenia. Pracodawca zmieniając wysokość wynagrodzenia zasadniczego w dniu 1 stycznia 1983r., jednocześnie wskazał, że pozostałe warunki pozostawia niezmiennione. Sąd przyjął zatem, że mając na uwadze zgromadzone dowody, należało doliczyć w/w świadczenie do roku 1982, pominać zaś „węgiel” z przyczyn wskazanych. Po korekcie wysokość podstawy wymiaru składek za w/w rok wyniosła zatem 99.215 zł (97.200 zł przyjęte przez ZUS plus dodatek stażowy: 650 zł za wrzesień - 10%, 650 zł za październik - 10% zgodnie z żądaniem ubezpieczonego oraz 715 zł za grudzień - 11%).

Z kolei, jeśli chodzi o rok 1983, to Sąd przyjął, że dodatek stażowy to 11% wynagrodzenia zasadniczego, czyli 770 zł miesięcznie. W związku z tym podstawa wymiaru składek powinna być podwyższona o kwotę 9.240 zł (12 x 770 zł) i wynosić 112.440 zł. Ubezpieczony domagał się doliczenia z tytułu dodatku stażowego kwoty nieco wyższej, twierdził bowiem, że w grudniu 1983r. ten składnik wynagrodzenia wynosił już 12%. Sąd nie zgodził się z ubezpieczonym we wskazanej kwestii. Stanowisko ubezpieczonego wynikało z przekonania, że dodatek stażowy obligatoryjnie wzrastał o jeden punkt procentowy z roku na rok. Jeśli przyjąć przedstawioną konstrukcję, to pod koniec roku 1983 dodatek stażowy powinien wynosić 12%, a pod koniec roku 1984 - 13%. Tymczasem na liście płac za rok 1984 dodatek stażowy ubezpieczonego został oznaczony jako dwunastoprocentowy. W konsekwencji argumentacja ubezpieczonego dotycząca tempa wzrostu dodatku stażowego jest niezasadna i nie ma pokrycia w zgromadzonym

materiale dowodowym. Sąd przyjął zatem, zgodnie z zachowaną dokumentacją, że dodatek stażowy ubezpieczonego wynosił początkowo 10%, a następnie od 18 listopada 1982r. - 11% i od października 1984r. - 12%. Natomiast w roku 1983 oraz od stycznia do września 1984, czyli w okresach, za które Sąd nie dysponuje żadnymi dowodami, w tym w szczególności listą płac, przyjęta wartość dodatku za staż to 11%.

Organ rentowy za rok 1984 doliczył dodatek stażowy ubezpieczonemu jedynie za trzy miesiące w okresie od października do grudnia, co wynika wprost z karty wynagrodzeń. M. P. domagał się doliczenia przedmiotowego świadczenia również za okres od stycznia do września 1984r. Sąd mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy w rozpatrywanej sprawie doszedł do przekonania, że za pozostałe dziewięć miesięcy, tj. od stycznia do września 1984r., również należało przyjąć dodatek stażowy. Stanowił on składnik wynagrodzenia M. P. począwszy od końca roku 1982, podobnie jak choćby dodatek funkcyjny, na który za pewien okres nie ma dowodów wypłaty, a mimo to Zakład go uwzględnił. Również dodatek za staż Sąd doliczył więc kierując się tą samą motywacją. W roku 1984 podstawa wymiaru składek powinna być zatem wyższa o kwotę 8.640 zł (9 x 960 zł) i wynosić 125.830 zł (117.190 zł plus 8.640 zł).

Podsumowując, korekta podstawy wymiaru składek przyjętej do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, została przez Sąd dokonana w odniesieniu do lat 1982, 1983 i 1984. W innych zaś latach, tj. 1978, 1979, 1980, 1981, 1985, 1986 i 1987, pozostała taka jak przyjął Zakład.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 i 2 k.p.c., w części uwzględnił odwołanie M. P. i decyzję zmienił, w pozostałym zaś zakresie, jako niezasadne, oddalił.

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...)

2. (...)